

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Qui non curiosè, sed piè consilia Dei indagant, quem fructu[m] referant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tibi; vt & sanctus sanguis tuus calefiat ac foueatur in partum, & virginitas tua protegatur..

IV.

Psal. 17.

Hoc exemplo constat, gratum esse Numini, si homines, non curiositate, sed pietate ducti, ad laudes eius celebrandas, rationem indagent, inquirantque consilia, modos, & caussas Mundi gubernandi. Sic enim non offenduntur ignorantia æquitatis; sic non offendunt temeritate: sic sapientiam, sic bonitatem illius, sic malitiam suam agnoscunt. *Custodiri*, ait David, *vias Domini: nec impie gessi à Deo meo*. Cur? *Quoniam omnia Iudicia eius in conspectu meo: & iusticias eius non repuli à me*. Et ero immaculatus cum eo, & obseruabo me ab iniquitate mea. Et alio loco: *Introibo in potentias Domini: Domine memorabor iustitiae tue solius: Deus docuisti me à iuuentute mea: & usq; nunc pronunciabo mirabilium, &c. Potentiam tuam & iustitiam, Deus usq; in altissima, quæ fecisti magnalia: Deus, quis similis tibi? Iustitia ergo in omnibus eius Iudiciis reperiatur, si rectè queritur; inuenitur & potentia, & occasio magna Dei extollendi; sed in primis custoditur homo, ne se impie gerat à Deo suo, & contra illum murmuraret, aut iusticias illius à se repellat*. Facilè enim à se, cum indignatione, repellit calamitatem, & immissa aduersa, qui ea non agnoscit esse pœnas aut iusticias Dei. Qui verò in potentias Domini viásque omnipotentis intrat, quidquid patiatur, semper ait: *Culpam pœna premit comes. Aut potius: Priusquam humiliarer, ego deliquer*.

V.

Psal. 118.

Nemo tam tardi ingenij aut albæ mentis est, qui, si quid erauit, non illico inueniat excusationem. Deus nunquam in opere suo errat, nec errare potest, & ibi nullam laudis caussam inuenimus? immò inuenimus, quæ accusemus? ô iniquos æstimatores! Horologij faber, nullam operi suo rotam, nullum rotæ denticulum superuacuum inserit, & tu, ô humuncio, existimas summum rerum artificem, & cœli terræque fabricatorem aliquid in hoc Vniuerso, sine caussâ moliri? Nescis, cur hæc rota hoc, & illa alio loco currat in horologio, neque tamen artem carpis; & carpere audes Deum, quod nescias, cur hoc, aut illud permittat? Dominus est, non obstringitur tibi causam dicere, & tamen, quia bonus est Dominus, dicet sæpe, si modestè, indages; sæpe vltro docebit.

VI.

Audi parabolam illius: *Exiit, qui seminat, seminare semens suum: &, dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est,*